

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3457/2026
30.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгослав Љубичановић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Саво Стевановић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2451/21 од 11.12.2025. године, у седници одржаној 30.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2451/21 од 11.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву П 225/24 од 28.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је ништав уговор о деоби заједничке имовине закључен између ВВ из ... и ГГ из ... дана 24.04.2021. године, оверен од стране Општинског суда у Смедереву Ов .../... . Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је раскинут уговор о деоби заједничке имовине закључен између ВВ из ... и ГГ из ... дана 24.04.2021. године, оверен од стране Општинског суда у Смедереву Ов .../... . Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 344.280,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2451/21 од 11.12.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у делу става првог и другог изреке којима су одбијени (основни и евентуални) тужбени захтеви, да суд утврди да је уговор о деоби заједничке имовине закључен између ВВ из ... и ГГ из ..., дана 24.04.2001. године, оверен од стране Општинског суда у Смедереву Ов .../..., ништав односно раскинут, у погледу споразума уговорних страна да свакоме од њих припадне уштеђевина у износу од по 3.750 ДЕМ. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда и утврђено је да је ништав уговор о деоби заједничке имовине закључен између ВВ из ... и ГГ из ..., 24.04.2001. године, оверен од стране Општинског суда у Смедереву Ов .../..., у делу у коме су се споразумели да сваком од њих у државину и својину припадне и то ВВ 2/3 а ГГ 1/3 трособног стана у ..., у улици ... бр. ..., површине 79 м², стечен по основу уговора о откупу стана који су закључили ... „...“ и ВВ, оверен пред Четвртим општинским судом

у Београду Ов .../... од 23.03.1993. године. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке, којим је одбијен тужбени захтев да се утврди да је уговор о деоби заједничке имовине закључен између ВВ из ... и ГГ из ... дана 24.04.2001. године, оверен од стране Општинског суда у Смедереву Ов .../..., у делу у коме су се споразумели да сваком од њих у државину и својину припадне и то ВВ 2/3, а ГГ 1/3 трособног стана у ..., у улици ... бр. ..., површине 79 м², стечен по основу уговора о откупу стана који су закључили ... „...“ и ВВ, оверен пред Четвртим општинским судом у Београду Ов .../... од 23.03.1993. године, раскинут. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима садржано у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Смедереву П 225/24 од 28.03.2025. године, тако што свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против пресуде донете у другом степену (става 4. изреке), тужиља је благовремено изјавила ревизију, из свих законом предвиђених разлога.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиље није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончава, док је ставом 6. прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Чланом 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

С обзиром да је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, није дозвољена.

Имајући у виду наведено, на основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**